11/10/2022

Α΄ Ιερατική Σύναξη για το νέο Εκκλησιαστικό Έτος στη Μητρόπολη Λαγκαδά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης

Συνεκλήθη σήμερα Τρίτη 11 Οκτωβρίου 2022, υπό του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτωνος**, η **Α΄ Ιερατική Σύναξη των Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά**, για το νέο Εκκλησιαστικό έτος, στην κεντρική αίθουσα του **Πολυδυνάμου Πνευματικού Κέντρου «Αγία Κυράννα»**.

Στο πρώτο μέρος της Συνάξεως ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε προς όλους **λόγια αγάπης** και **πατρικές ευχές** για την νέα εκκλησιαστική χρονιά, κάνοντας παράλληλα αναφορά στην ποιμαντική προσέγγιση των πολλών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι, ιδίως τώρα που η πατρίδα μας καλείται να αντιμετωπίσει τόσα προβλήματα.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε η ενημέρωση των Ιερέων για την θεματολογία του νέου κατηχητικού έτους, καθώς επίσης και την έναρξη του εκπαιδευτικού προγράμματος της «**Αισθητικής της Λατρείας**», το οποίο θα υλοποιηθεί μέσα από το Ί**δρυμα Ποιμαντικής Επιμορφώσεως της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών**.

Προσκεκλημένος ομιλητής – εισηγητής της σημερινής συνάξεως ήταν ο Αναπληρωτής Καθηγητής του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ., κ. **Τρύφωνας Τσομπάνης**, ο οποίος γλαφυρότατα παρουσίασε και ανέπτυξε το θέμα: «**Το μυστήριο και η διακονία του λόγου**», τονίζοντας μεταξύ άλλων ότι «*ο λόγος στην εκκλησία μας είναι μυστήριο, γι΄ αυτό οι πατέρες με πρώτο τον Άγιο Μάξιμο μιλούν για το μυστήριο του «κεκλασμένου λόγου» σε συνάρτηση με τον «κεκλασμένο άρτο» που κοινωνείται και προσφέρει αιωνιότητα*».

Ο Χριστός θα πει «ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα, έχει ζωήν αιώνιον» αλλά και «ο τον λόγον μου ακούων και πιστεύων τω πέμψαντί με, έχει ζωήν αιώνιον»! έχει λοιπόν και ο λόγος όλες εκείνες τις παραμέτρους που έχει και θεία κοινωνία. Βέβαια ο λόγος πάντα σε συνάρτηση με το μυστήριο, γιατί οι αιρετικο-Προτεστάντες υπερτίμησαν και αυτονόμησαν τον λόγο και έμειναν στα λόγια, χωρίς μυστήριο και κοινωνία Θεού και ανθρώπων.

Αναζητώντας τον σκοπό του κηρύγματος πρέπει να αναζητήσουμε την γέφυρα που θα μας συνδέσει αγαπητικά, ώστε να περάσουμε από τον ρητορικό μονόλογο στη διακονία του προσώπου. Είναι δεδομένο ότι ο λόγος μεταξύ των ανθρώπων χτίζει γέφυρες, σπάει τη μοναξιά, μοιράζει εμπειρίες, δίνει τη σκυτάλη για να συνεχιστεί ο ό,τι αληθινό βιώθηκε, ανακαλύφθηκε, ή δημιουργήθηκε από άνθρωπο σε άνθρωπο.

Όταν ο λόγος κόβεται από την αυθεντική ύπαρξη, όταν παίρνει σαν μέτρο την εντύπωση που θα προκαλέσει, όταν δεν στοχεύει στο μοίρασμα εμπειριών, γίνεται απρόσωπος, ψεύτικος ή και αποπροσανατολιστικός.

Σήμερα ο άνθρωπος βρίσκεται έρμαιο του λόγου, του κάθε λόγου, που στοχεύει στον εντυπωσιασμό, στο να πουλήσει, να επιβάλλει, να διαστρεβλώσει, να καταδικάσει, και να εγκλωβίσει ψυχές. Στην εκκλησία μας όμως ο λόγος είναι εμπειρία και μόνο ως εμπειρία έχει δυνατότητα να παιδαγωγήσει εν Χριστώ. Ο καθένας κηρύττει όχι με αυτά που λέει, αλλά με αυτά που είναι, δηλαδή δεν μπορεί παρά να διαπνέεται από την γνήσια ταπείνωση κι ότι μιλάει σε εικόνες και παιδιά του Θεού, για τα οποία ο Χριστός σταυρώθηκε.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Λ.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Λ.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Λ.